

interview

Sanne Salomonsen har den livsfilosofi, at hun skal være 100 procent til stede i nuet. Den tankegang lever hun op til under et sjældent personligt interview med Kultur - set fra Fyns Simon Staun

Min helt egen rockmama

Jeg ved ikke, hvorfor jeg har set frem til mødet med Sanne Salomonsen med lige dele forventning og frygt. Måske fordi hun trods alt er det tætteste, Danmark kommer på en regulær rockdronning. Eller fordi jeg aldrig har interviewet hende før og er lidt i tvivl om, hvor mange stjernenykker, jeg skal forvente. Jeg kunne dog have ladet frygten sejle sin egen sø på Fyn, for hele landets rockmama er så imødekommende og morderisk rar, at jeg allerede efter et kvarter får mit første af mange kram.

Grunden til, at vi mødes, er hendes længste turné i årevis, der i disse uger rammer Fyn. I går optrådte hun på Tobaksgaarden i Assens, og næste uge gæster hun Magasinet i Odense. Sanne Salomonsen har gennem en årrække savnet at synge sine sange i en anden opsætning end de rock'n'roll-versioner, der længe har været hendes varemærke. Derfor er udgangspunktet denne gang, at koncerterne skal være semi-akustiske og intime.

- Det er bestemt sjovt at

fyre den af på scenen, men jeg savnede en mere enkel koncertform, hvor både publikum og jeg sidder ned og er tættere på hinanden på flere planer. Det har taget ret lang tid at træffe beslutningen, men nu hvor det er en realitet, betyder det meget for mig, at det bliver gjort ordentligt. Det er ikke til at vide, om jeg nogensinde laver en intimturné igen. Jeg er stoppet med at tage ting for givet, siger Sanne Salomonsen.

Efter de første koncerter har hun en helt euforisk oplevelse i kroppen. Både de tre

» Det er uglest at blive gammel i den her branche som kvinde. Man må helst ikke være mere end 30-35 år.

Sanne Salomonsen

nøje udvalgte musikere og hun er blevet udfordret med omarrangerede versioner af sange fra fire årtier.

- Det kan ikke beskrives, hvor meget vi nyder sangene i disse nye udgaver. De taler direkte til publikum, og responsen har været helt utrolig indtil videre. Jeg er lykkelig, hver gang jeg går fra scenen, siger Sanne Salomonsen.

Et af hendes ønsker med intimturnéen har været, at hun gerne vil have, at publikum skulle lære hende "rigtigt" at kende. De skal gå hjem med fornemmelsen af, at de har været på besøg hjemme i hendes dagligstue.

- Jeg giver rigtig meget af mig selv, som jeg ikke har givet før. Jeg har muligvis negligeret en mere nøgen side af mig selv tidligere, men nu har jeg erkendt, at man sagtens kan være rockmama, selv om man giver stille koncerter. Det er stadig mig, der står på scenen, men den fortrolighed, der er forbundet med at sidde over for hinanden, inspirerer til at være mere privat. Det har været min

udfordring til mig selv at optræde på denne måde, og det er altid bedre at udfordre sig selv end at blive udfordret af omgivelserne. På den måde er jeg herre i eget hus, forklarer Sanne Salomonsen.

Trio med dybe rødder

Forud for turnéen har hun lagt enorm energi i at vælge de rigtige sange ud. Mange af dem har hun ikke spillet live i over 20 år. Luftguitaren kan man roligt lade blive derhjemme. Lommetørklæderne skal man til gengæld huske.

- Der er ikke ét uptempo-nummer i det her show, så det kræver en del af publikum. Vi spiller over to en halv time, men for os på scenen føles det som 10 minutter, konstaterer Sanne Salomonsen.

De tre musikere er ikke valgt tilfældigt. Trommeslager Nicolaj Steen har hun arbejdet sammen med siden starten af 1990'erne, og Morten Woods på guitar samt Annika Askman på keyboard

• • • fortsættes side 412

Man kan tydeligt mærke, se og høre, at Sanne Salomonsen har kæmpet sig tilbage i topform. At sidde over for hende føles som at sluge en visuel vitaminpille. Foto: Carsten Bundgaard

Min helt egen ...

fortsat fra foregående side

har hun også et yderst nært forhold til.

- Da jeg var allermost syg, var det de tre, der kom hjem og sad i dagligstuen hos mig. Det var dem, der gav mig modet til at synge igen og trygheden til at kæmpe mig tilbage. Jeg elsker alle mine musikere utroligt højt, men Nicolaj, Morten og Annika er kernen i mit band. Vi har nogle dybe rødder sammen.

Sanne Salomonsen har altid haft en god kemi med de musikere, der har sagt ja til at arbejde sammen med hende. Gennem årene har det udviklet sig til nogle fantastiske venskaber både musikalsk og menneskeligt.

- Når man har et lykkeligt forhold, holder man fast. Også inden for musikken. Jeg har altid nydt godt af den kreative karisma, der omgærder mine musikere, siger Sanne Salomonsen, inden hun ler højt, fordi jeg bruger ordet "at studse over".

- Arjh, hvor er jeg åndssvag, men det lyder så sødt, når du siger "studse over". Det hører man ikke særlig ofte, siger hun og giver min skulder et kærligt klem, som kun en mor kan gøre det.

En helt ny stemme

Der er en tendens til, at moderne, mandlige sangere som Bob Dylan, Neil Young, Tom Waits og afdøde Johnny Cash hyldes og respekteres for deres rustne vokal og furede fjæs. For ikke at tale om Kim Larsen, Peter Belli og C.V. Jørgensen herhjemme.

De roses for, at det levede liv og tidens tand har sat spor på stemmebånd såvel som krop, mens deres kvindelige kolleger kritiseres for ikke at kunne synge med samme kraft eller nå de højeste toner længere. Eller får deres billeder retoucheret i en grad, så man nærmest ikke kan genkende dem.

- Det kan du tro, jeg har en holdning til ... Det er ugle-set at blive gammel i den her branche som kvinde. Man må helst ikke være mere end 30-35 år. Jeg vil ikke skælde ud på nogen, for jeg er i en position, hvor jeg kan være ligeglad, da jeg har et stort, trofast publikum. Jeg er 58 og har stadigvæk en enorm iver

» Jeg kan godt forstå, hvis mine kærestes har følt, at jeg ind imellem ikke var til stede.

Sanne Salomonsen

og drivkraft, men det undrer mig, at man ikke på samme måde som med mændene ærer de kvindelige sangere, der har overlevet gennem tre eller fire årtier, siger Sanne Salomonsen.

Hun hører sammen med kollegerne Anne Linnet, Lis Sørensen og til en vis grad Hanne Boel hjemme i koryfæ-kategorien for kvindelige danske sangere. At de har taget patent på en placering øverst i hierarkiet, har Sanne Salomonsen også en forklaring på.

- Vi fire kvinder har en musikalsk drift, som intet kan stoppe. Vi lever for musikken og har gjort det altid. Jeg debuterede for 45 år siden, og når jeg stadig kan optræde for fulde huse, er det, fordi jeg giver alt, jeg har i mig, og altid har gjort det, understreger hun.

Den tilgang og dedikation var som bekendt ved at koste hende livet i 2006, hvor hun fik en blodprop, der udsprang af en reel overbelastning i halsen.

- Jeg har ikke fortalt det før i dag, men i dag synger jeg kun med højre side. Jeg kan ikke styre venstre stemmelæbe, da min hjerne ikke kan sende de rigtige informationer ned til den. Mine venstre mavemuskler kan jeg heller ikke bruge som tidligere, så jeg har brugt meget tid på at styrke den højre side. I dag synger jeg faktisk med større kraft med den ene side, end jeg gjorde med begge, inden jeg fik blodproppen. Dengang var min stemme så hæs og slidt, at jeg næsten ikke kunne synge. Det kostede alt for mange kræfter at mobilisere tilstrækkeligt med styrke, og det var det, der kostede den blodkarsprængning i halsen, som endte med at sende en blodprop op i hjernen. Det var en reel arbejdsskade, forklarer Sanne Salomonsen nøjternt.

Hun omtaler konsekvent sin stemme i datid og nutid. Et for og et efter.

- Det tror da fanden, at jeg ikke lyder som Sanne på 25 år længere. Jeg har været tæt på at dø, jeg har været igennem min overgangsalder og er sgu også blevet bedstemor. Tiden og livet sætter sine spor, og derfor er jeg glad for, at jeg lyder som den kvinde, jeg er i dag. Og den kvinde føler sig for første gang i mange år 100 procent i live og fyldt med power, siger Sanne Salomonsen.

Ulven kommer ikke

Siden Sanne Salomonsen etablerede sig som en af landets bedste og mest succesfulde sangere, har mediernes

fortsættes side 14

1990

Med Anne Linnet. Polfoto

1981

Foto: Jens Bågø

1994

Foto: Ole Steen, Polfoto

1987

Foto: John Fredy

1974

Foto: Viggo Landau

1985

Foto: Ole Steen, Polfoto

Foto: John Fredy

1992

1999

Foto: Polfoto

1986

Foto: Jens Martensen

1989

Med Anne Linnet. Foto: Mikkel Østergård

Sanne Salomonsen

► **Født** Susanne Salomonsen 30. december 1955 på Frederiksberg. Hendes forældre var Finn Salomonsen (1909–83) og Ruth Birgit Nielsen (1923–2010).

► **Hun debuterede** professionelt i 1973 og har siden udgivet 16 soloalbummer på dansk og engelsk inden for rock, pop og jazz.

► **Hun har desuden** udgivet albummer i grupperne Sneakers og Anne Linnet Band. Hun har også været korsangerinde for Gnags, Sebastian, Kasper Winding, Lis Sørensen og Michael Falch m.fl.

► **Sanne Salomonsen** har dannet par med bassisten Bo Stief, Morten Kærås og den svenske musiker Mats Ronander (far til hendes søn Victor Ray fra 1988).

► www.sannesalomonsen.dk

"Jeg' i live"

Sanne Salomonsens sang "Jeg' i live" skrevet af Jens Rugsted og indspillet i 1989 med Thomas Helmig som gæstesanger

Dagene blir' til år
Tiden den går og går
Li' så stille går vi og glemmer
Det der var forevigt er ikke mer

Og jeg har holdt øje med dig
Kun for at se hvor du er
For det ku' jo vær' du også var ensom
Det ku jo vær' at du havde det ligsom' mig

For jeg' i live, du ved jeg står og venter
Du ved jeg stadigvæk tænker på dig
Jeg' i live, du ved jeg står og venter
Så hvornår får du øje på mig

Tiden den går og går
Og sommer blir' efterår
Og vintre hvor du sidder alene
Og du drømmer om én, du drømmer du ku' holde varmen med

Så husk at jeg' i live, du ved jeg står og venter
Du ved jeg stadigvæk tænker på dig
Jeg' i live, du ved jeg står og venter
Så hvornår for du øje på mig

Jeg' i live, du ved jeg står her og venter
Jeg' i live, du ved jeg står her og venter
Og de si'r gode ting har det med at forsvinde
Men jeg er sikker på at de altid kommer igen
Jeg sikker på de altid kommer igen

Jeg' i live, du ved jeg står og venter
Du ved jeg stadigvæk tænker på dig
Jeg' i live, du ved jeg står og venter
Så hvornår får du øje på mig

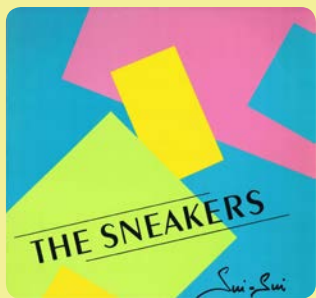
Jeg' i live, du ved jeg står her og venter
Jeg' i live, du ved jeg står her og venter
Jeg' i live, du ved jeg står her og venter
Jeg' i live, du ved jeg står her og venter

Foto: Carsten Bundgaard

seks gode

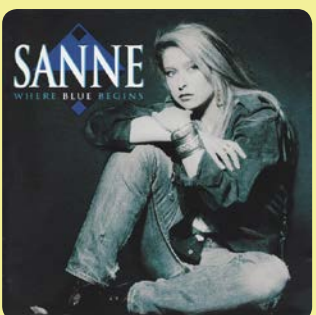
Seks plader, du bør tjekke ud med Sanne Salomonsen:

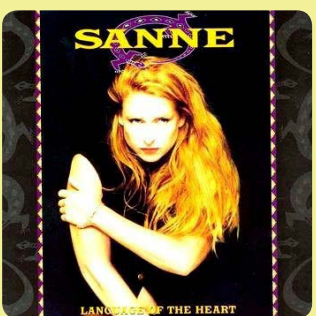
"Sui-Sui", 1981

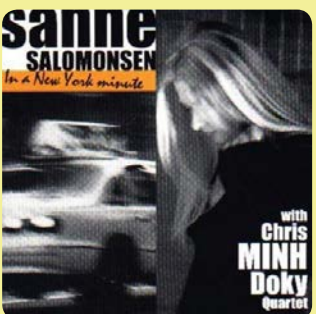
"Sanne", 1989

"Where Blue Begins", 1991

"Language of the Heart", 1994

"In a New York Minute", 1998

"Unica", 2009

●●● fortsat fra foregående side
gentagne gange proklameret, at nu kom den nye Sanne, Lis eller Anne og overtog tronen. Men det er stadig ikke sket tre årtier senere.

- Ja, hvor blev de af? Jeg hader at lyde blæret, men jeg

tror, at vi har bevaret vores position, fordi vi på alle måder leverer varen. I dag kan enhver idiot sidde derhjemme og indspille et album med computer-programmet "Garage Band". Der, hvor prøven for alvor står, er på scenen foran publikum. Kan du sende din musik ud over scene-

kanten, og kan dine sange stå distancen over en hel koncert? Det lyder hovskisnovski, men "*we see them come, and we see them go*", konstaterer Sanne Salomonsen.

Der er dog dukket flere nye danske sangere op undervejs, som både er langtidsholdbare og særdeles talentfulde.

Senest har hun noteret sig, at Marie Key har formatet til at forblive på toppen af hitlisterne i mange år fremover.

- Hende tror jeg stenhårdt på. Hun tør lade sine livsoplevelser præge sine sange, og det er det mod, det kræver for danske sangere op undervejs, som både er langtidsholdbare og særdeles talentfulde.

kommer en ny plade fra mig, viser jeg dem nøjagtig, hvor jeg befinder mig i livet. Der har været lyserøde plader, hvor jeg svævede nyforelsket rundt oppe under skyerne, og der har været mere seriøse og sorgelige plader, hvor jeg har været ulykkelig og helt nede i sølet. Hvis man skal være

langtidsholdbar, skal man turde begge dele, siger Sanne Salomonsen.

Hun kalder det hoveddrystende "latterligt", at hendes debutudspil udkom i 1973. Dengang var der med hendes øjne tre sangerinder, der skilte sig ud fra mængden.

- Annisette, Anne Linnet

og jeg. Vi bevægede os i en helt anden atmosfære end flertallet, der var dansktopsangere. Vi var frontløbere for den revolution, der betød, at rock og pop eksploderede i begyndelsen af 1980'erne. Nu sidder jeg her mere end 40 år efter, og det er stadig den mest fantastiske branche at

befinde sig i. Man kan vælge at gå kold i den elektroniske udvikling eller tage den til sig og bruge de gode ting. Jeg vil gerne prøve det hele, men mit hjerte banker hårdest for et band med mennesker af kød og blod. Når publikum har betalt for en koncert, skal de fandeme også have noget

for pengene og ikke bare mig og en maskine, understreger Sanne Salomonsen.

Ikke nogens barn mere
Hendes svigerdatter ringer på mobilen. Hun befinder sig ikke langt derfra på Rigshospitalet. Hun er der med Sannes barnebarn på to år, der

blev indlagt på sin fødselsdag med lungebetændelse.

- Jeg skal derover, når vi har snakket. Det er synd for den lille fyr, men ham fokuserer jeg på, når vi er færdige med at snakke. Sådan er min livsfilosofi. At være til stede i nuet. Lige nu tænker jeg ikke på andet end os to. Derfor

giver jeg dig al min opmærksomhed, mens vi sidder over for hinanden, siger hun og gemmer høfligt mobilen.

Under sygdomsforløbet gik det op for hende, at man kan forsvinde på et splitsekund uden nogen advarsel. Derfor er hun for første gang i sit liv begyndt at tænke på,

om der er noget, hun gerne vil nå, inden hun synger "Jeg i live" for sidste gang.

- Jeg skal nå at indspille endnu en plade med Chris Minh Doky. Det er det eneste, jeg pinedød skal nå. Jeg ville også gerne nå en

●●● fortsættes næste side

-Når man har et lykkeligt forhold, holder man fast. Også inden for musikken, siger Sanne Salomonsen. Foto:Carsten Bundgaard

» Det tror da fanden, at jeg ikke lyder som Sanne på 25 år længere. Jeg har været tæt på at dø, jeg har været igennem min overgangsalder og er sgu også blevet bedstemor.

Sanne Salomonsen

• • • fortsat fra foregående side

rock'n'roll-plade mere, men jeg prioriterer anderledes med min tid, nu hvor jeg er blevet bedstemor, konstaterer Sanne Salomonsen.

Hun forsøger at kompensere for fyldte weekender ved at være mere til stede i hverdagene. Sådan var det også, da hendes søn Victor Ray var lille.

- Dengang boede vi sammen tre generationer på en bondegård i Nordjylland som en anden italiensk familie. Det var så hyggeligt, og det overvejer vi at gøre igen, bare med mig som bedstemor, siger Sanne Salomonsen og kalder det sorgeligt, at hun ikke længere er nogens barn.

Klogere på kærligheden

Uden at have fået et reelt spørgsmål i fem minutter, fortsætter hun selv ud ad et sidespor, som ikke var krydset af på kortet på forhånd. Det drejer sig om hendes måde at være kone og kæreste på.

- Når jeg ser tilbage på mine forhold, har jeg altid prioriteret min musik og min private selvudvikling højere. Jeg er en gammel hippie, og jeg har i perioder været ekstremt fokuseret på meditation, yoga og andre ting, der har handlet om mig og ikke "os". Jeg kan godt forstå, hvis mine kærester har følt, at jeg indimellem ikke var til stede. Jeg har prøvet på at være god, men jeg har ikke været god nok, kan jeg se i dag. Jeg er blevet klogere, og hvis jeg for alvor blev forelsket igen, ville jeg prioritere anderledes og ikke sætte mine egne behov over alt andet, konkluderer Sanne Salomonsen.

Gennem karrieren har hun truffet flere valg, der har ændret hendes karriere og liv. Blandt andet, da hun besluttede sig for at droppe planerne om at forfølge et gennembrud i USA i kølvandet på de storsælgende udgivelser "Where Blue Begins" fra 1991 og "Language of the Heart" fra 1994.

- Pladeselskabet Virgin ville gerne have, at jeg flyttede til USA for at kunne optræde og promovere mig selv. Men tanken om, at min søn skulle vokse op i USA og måske en dag blive soldat i den amerikanske hær, var ubærlig. Derudover var jeg kørt træt i uendelige rækker af håbløse interviews, hvor jeg skulle svare på latterlige spørgsmål om, hvad min yndlingsfarve og favoritspise var. Det er frygteligt, når man hellere vil bruge tiden på at være kreativ musiker eller mor. Det andet er livet simpelthen for kort til, så jeg konkluderede, at jeg sagtens kunne klare mig i Skandinavien, siger Sanne Salomonsen. Og understreger, at mine spørgsmål bestemt er acceptable.

Hun har siden øvet sig i at

filtrere de ting fra, som gør hende i dårligt humør. Og der er en del, da hun først begynder at remse op.

- Der er meget, der kan gøre mig ked af det og gal for tiden. En mulig krig mellem Rusland og Ukraine, vores regerings totale mangel på empati samt måden, vi behandler dyr på. Jeg har en mening om det og tager stilling til det, men jeg prøver bevidst ikke at lade det forstyrre min hverdag. Så kunne jeg ikke lave andet end at være ked af det. Jeg vil gerne være positiv, lykkelig og kærlig, så jeg har overskud til at vise respekt for mine medmennesker. Det kan man ikke, hvis man overgiver sig til det sørgelige, tunge og depressive. Jeg bliver nødt til at byde på det modsatte, understreger Sanne Salomonsen.

En stor gave

Et af hendes største ønsker i livet har været, at hendes søn skulle synes, det var skønt at være sammen med sin mor. Ikke at de skulle sidde lærene af hinanden, men de skulle udvikle et tæt forhold. Det projekt er også lykkedes.

- Da Victor var to eller tre år, hørte jeg ham en dag bruge præcis de samme skarpe vendinger, som jeg havde brugt et par dage før. Jeg kan ikke huske præcist, hvad han sagde, men det chokerede mig, hvordan mit barn kopierede mig. Han var som en lille computer, jeg skulle kode. Det gjorde mig ekstremt bevidst om, hvordan jeg tacklede problemer, hvordan jeg talte til andre mennesker og hvordan jeg respekterede andre mennesker. I dag er jeg glad for, at jeg stoppede op og ændrede kurs, da jeg har en søn, som ikke er bange for at give kærlighed og heller ikke

er konfliktsky. Jeg er stolt af ham. Og faktisk stolt mig selv, fordi jeg har præget ham i den retning. Vi kan sidde i timer og udveksle tanker, filosofier og musikpræferencer. Det er en stor gave, konkluderer Sanne Salomonsen.

Da hun blev mor som 32-årig i 1988, vidste hun instinktivt, at hun ville være en anden type forældre end sine egne.

- Min mor var slet ikke i stand til snakke med mig på samme måde, som jeg gør med min søn. Min far var slet ikke på banen. Sådan var det med den generation, mens min generation tog mere ansvar for vores børn. Vi havde et ønske om at tilbringe noget tid sammen med dem og faktisk lære dem at kende, siger Sanne Salomonsen.

Selv om vi kun har talt sammen i lidt mere end en time, føler jeg faktisk, at jeg kender hende ret godt. Hun er hverken skræmmende eller hysterisk. Men umanerlig kærlig og fuldstændig til stede i nuet.

Inden jeg takker og ønsker hendes barnebarn god bedring, får jeg et sidste, fast kram. Jeg er lige ved at kalde hende for mor, inden jeg siger farvel og på gensyn på Fyn.

Magasinet, Odense, lørdag 29. marts

Læs anmeldelse af hendes koncert på Tobaksgaarden i Assens i lørdagsavisen

 AF Simon Staun
sim@fyens.dk